

גל לבי

בראשות
הרב יגאל כהן ראש
מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'



"תחלמו ותשאפו להיות תלמידי חכמים!
אין תענוג יותר גדול מלהיות תלמיד חכם!"

08 דרך חדשה
אני מקבל
אתכם

02 הרב יגאל כהן
להוריד את
האמונה למעשה

11 לאשת החיל
שגרה מבורכת

03 הרב משה פינטו
תמיכת
ההורים בילד

12 הרב דוד פריוף
השיעור
שהציל חיים

05 מדברת מנסיון
הייתי נראית
כמו כולן...

15 סיפורי צדיקים
הרב יצחק זילבר



פרשת
בהר - בחוקותי

עלון מספר
450
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי "אור החיים"
19:17	19:21	19:17	19:19	כניסת שבת
20:09	20:12	20:09	20:10	יציאת שבת
21:03	21:07	21:03	21:06	ר"ת

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:59

הרב יגאל כהן

ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון ענפים

להוריד את האמונה למעשה

בין השתדלות לביטחון



בוזה אנו מראים את האמונה שלנו, שכל מה שאנו עושים זה רק השתדלות שנגזרה אחר חטא אדם הראשון, "בְּזַעַת אִפְיָה תֹאכַל לֶחֶם" (בראשית ג, יט), אבל את התוצאות של ההשתדלות שלנו קובע רק הקדוש ברוך הוא.

וזה מה שאומר לנו הקדוש ברוך הוא במצווה זו: נתתי לכם את ארץ ישראל כמתנה, אני רוצה שתראו לי במעשים שלכם שאתם מבינים שזה באמת לא שלכם, בשנה השביעית אתה שובת, אתה הולך נגד ההגיון שלך, נגד השכל שלך, אתה מראה שאתה מאמין באמונה שלמה בה' יתברך. ההגיון אומר: מי שלא עובד - אין לו פרנסה, אבל אתה מראה לקדוש ברוך הוא במעשים שאתה באמת מאמין בו, אפילו נגד ההגיון.

...אם תלך בדרכיו תקבל את הפרנסה בכפל כפליים.

ולא רק זה, אומר לנו הקדוש ברוך הוא: "וְכִי תֹאמְרוּ מַה זֶּה נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית, הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ. וְצִוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂיתָ אֶת תְּבוּאָה לְשִׁלֹּשׁ הַשָּׁנִים, וְזָרַעְתָּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית וְאָכַלְתֶּם מִן תְּבוּאָה יֵשֵׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית עַד בּוֹא תְבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ יֵשֵׁן" (שם כ-כב). זאת אומרת, שאם תקיים את מצות השמיטה יהיה לך בעזרת ה' שנה מבורכת, לא יחסר לך לעולם שום דבר, ואדרבה הקדוש ברוך הוא יתן לך בכפל כפליים באותה שנה. פה בעצם מסמן ה' יתברך לכל עם ישראל איזשהו מסר: אל תבנה על העבודה שלך שהיא תכניס לך כסף, אל תסמוך על העניינים הגשמיים שנראים בעיניך - זה יביא לי וזה יביא לי, משם אני אביא את הכסף שלי... כי באמת רק אחד יחיד ומיוחד הוא זה שיכול לתת לך כל דבר, וזה רק בורא עולם.

בפרשת בהר עם ישראל נצטווה על מצוות השמיטה: "כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם, וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שְׁבֹתָ לַה'. שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ. וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שְׁבֹת שְׂדֶךְךָ וְיָהִי לָאָרֶץ, שְׁבֹת לַה', שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמְךָ לֹא תִזְמַר" (ויקרא כה, ב-ד).

מצוות השמיטה היא בעצם מצווה שכל כולה אמונה, לא אמונה בפה, אמונה מעשית. יש הבדל גדול בין דיבורים למעשים, קל מאוד לדבר אמונה, שבורא עולם הוא המנהיג של העולם, שהוא המפרנס של העולם, שהוא המרפא של העולם, שהכל בידיים שלו, ואין עוד מלבדו של ה' יתברך בעולם... אבל העיקר הוא להשליך את האמונה הזו למעשים. וזו עבודת האמונה שיש לנו במצוות השמיטה, אמונה במעשים.

יש פער גדול בין דיבורים למעשים, והפער הזה הוא פער שצריכים להשלים אותו. כלומר, אנחנו צריכים לקחת את האמונה שאנחנו יודעים בשכל, ולהוריד אותה להרגשת הלב, לפעול במעשים על פי האמונה. זה מה שנקרא "לחיות באמונה".

וכך הוא במצוות השמיטה, במשך שש שנים אדם מתנהג כאילו הוא בעל הבית על אדמתו, בה הוא עובד, ממנה הוא מביא את עיקר פרנסתו. אבל בשנה השביעית אנחנו מזכירים לעצמנו, שבעל הבית האמיתי הוא הקדוש ברוך הוא, אנחנו נוטשים את הקרקעות שלנו, כל אחד יכול לבוא להיכנס לשדה ולהנות מהתבואה.

לתת בשמחה - לזכות בברכה

העבר של עם ישראל זה דבר מאוד חשוב, כי דרכו אנו יודעים איך הקב"ה ינהיג את העולם לעתיד לבוא. כלומר, מהעבר אנו למדים על העתיד, איך הקדוש ברוך הוא ינהיג אותנו לעתיד לבוא. וגם כאן ההיסטוריה מלמדת אותנו, שאותם אנשים שמסרו נפש וידעו לשמור את השמיטה - הקדוש ברוך הוא השפיע עליהם שפע גדול מאוד.

ושמיטה היא רק דוגמא, שכן הוא בהרבה דברים בחיים שלנו, ולפעמים אתה צריך לוותר. לפעמים אדם צריך לדעת לא להתעסק בעסק שיכול להיות בו קצת גזל. בכל מיני מקרים שיש לך איזו תסבוכת הלכתית, שיכול מאוד להיות שחש ושלום לומר לך, כמו שאתה שלא במקום, אתה תלמד לוותר. כמובן שאתה משבית את השדה שלך לשנה שלמה, והקב"ה כבר ידאג לך, "וְצִוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי", כך בכל דבר בחיים שלך. זו הבטחה אלוקית.

בן אדם שעובד במקום שהוא לא יכול לשמור שם את התורה והמצוות כראוי, תראה לקדוש ברוך הוא שאתה מאמין בו, תעשה מעשה, וכאן הקדוש ברוך הוא מבטיח לך - "וְצִוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי". יש פה הבטחה עילאית, שאין אף אחד בעולם שיכול להבטיח לך שבעבודה שלך אתה תקבל את הפרנסה שלך מחר, חוץ מבורא עולם, שמבטיח לך, שאם תלך בדרכי תקבל את הפרנסה בכפל כפליים.

ישנה עוד נקודה חשובה מאוד שאנחנו למדים משנת השמיטה, שבורא עולם מצווה עלינו להפקיר את השדות. לכל אחד מאיתנו שיש לו כסף בכיס, הוא מרגיש בעלים על הכסף. עבדתי, זה שלי. זו דרכו של אדם. כשאדם נותן צדקה, הוא מרגיש - "אני הרווחתי, אני עבדתי, אני נתתי צדקה". כאן אומר לנו הקב"ה: השנה הזו אתה תפקיר את השדות שלך לכל העניים, שכל אחד ואחד יוכל לבוא ולאכול, ואז תבין, שגם מה שיש לך בשש שנים האלו שזה שלך, זה בעצם לא שלך, זה של בורא עולם. גם כשהשדה שלך הוציאה פירות טובים, זה לא שלך, זה של בורא עולם. לכן, כשאדם נותן היום את מעשר הכספים, עשרה אחוז, עשרים אחוז, הוא צריך לדעת - "משל ה' יתברך אני נותן, לא משלי". יהי רצון, שנוכח לאמונה מעשית, לחוש תמיד שכל מה שיש לנו זו מתנת האלוקים, וגם כשאנו נותנים - משלו אנו נותנים, וזכות היא שנפלה בחלקנו. ואז, בלי ספק, נעשה כן בשמחה רבה. אמן כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך

בר מצוה

רוצים להעצים את הברכה ביום השמחה שלכם?
סגולה ידועה לקיים סעודת עניים באותו היום

היו שותפים במצווה אדירה ובתרומה חד פעמית
200 איש יזכו לארוחה חמה בזכותכם

03-8000-770

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו שליט"א
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת



תמיכת ההורים בילד

סולם עבורו לעליה והצלחה

כאשר ילד מביא הביתה תעודה שאינה חיובית, ההורים עומדים בפני אתגר לא פשוט. חשוב לדעת, שהתגובה שלנו כהורים יכולה לקבוע את הדרך שבה הילד יתמודד עם הכישלון.

ראשית, יש לגשת לסיטואציה עם רגישות ואהבה. במקום לשפוט את הילד או להביע אכזבה, כדאי לשאול אותו על מה שקרה. מה היו הסיבות לתוצאות הלא טובות? האם הוא נתקל בקשיים בשיעורים? האם הוא מרגיש לחץ חברתי?

שנית, נקודת המוצא היא להבין שהכישלון הוא חלק מתהליך הלמידה. כמו שאומר שלמה המלך החכם מכל אדם (משלי כד, טז) "כִּי שָׁבַע יִפּוֹל צָדִיק וְקָם" כלומר שגם אם יש נפילות ואפילו שבע נפילות אל יאוש! כי בסוף "וקם". ועוד עומק יש כאן שבא ללמד, ששבע הנפילות שהיו הן חלק מהפסיפס שבזכותן הושלמה התמונה. ובזכות הנפילות באה לו הלמידה והכח להגיע לתקומה ועליה. ולדעת שכל קושי יכול להפוך להזדמנות לצמיחה ולמידה. חשוב להדגיש לילד שמה שחשוב הוא לא התוצאה, אלא המאמץ והנכונות לשפר.

מה שחשוב הוא לא התוצאה,
אלא המאמץ והנכונות לשפר

זאת ראיתי לאורך עשרות שנים בחינוך שדווקא אותם תלמידים שהייתה להם התמודדות עם היצר קשיים רבים והרבה נפילות ונלחמו בכדי לנצח ולעמוד בקרן אורה, הם אלה ששרדו בעולמה של תורה ולבסוף נהפכו להיות תלמידי חכמים גדולים ומרביצי תורה ברבים. כלומר שהקושי והנפילות היו אבני עזר וסיוע לבנינו האישי, וכשקושי קורה לראות זאת כאתגר בונה ולא כדבר השובר ומייאש.

אולם על ההורה / המהנך לדאוג לבנות תוכנית פעולה לשיפור, לעודד את הילד לפנות לעזרה כשצריך, ולמלא אותו בתקווה ובאמונה ביכולותיו, וכך נוכל לעזור לו להבין שניתן לקום מחדש, ללמוד מהניסיון ולצמוח.

במידה ונגיב בחוס, הבנה ותמיכה, נוכל להנחות את ילדנו במסע הלימודי שלו, כך שידע שאפילו כשיש נפילות, הוא תמיד יכול לקום מחדש ולהצליח, אכן שבע יפול צדיק - "וקם".



מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

ישיבת בלומפילד?

השבת אנו זוכים לסיים את חומש במדבר ולהתקרב בצעדי ענק לקראת היום הגדול - מתן תורה. הייתי רוצה לתפוס נקודה חינוכית ותורנית כאחד, ללמד את ילדינו ואותנו מהי מידת הזריזות, ונצל הזדמנויות.

היה יהודי שבא לגאון הצדיק רבי דוד אבוחצירא שליט"א ואמר לו כבוד הרב 'אין לי מזל' מה שאני לא עושה לא הולך לי בחיים. מה הרב מייצץ לי לעשות?

ענה לו רבי דוד "זריזים מקדימין למצוות" - ראשי תיבות 'מזל'. אתה רוצה מזל טוב? תקבל על עצמך להזדרז ולהקדים למצוות.

אתה כבר בא לתפילה, אתה כבר בא לשיעור, אתה כבר שומר שבת, אם אתה מקדים בכמה דקות בודדות אתה זוכה למזל טוב ולהצלחה ולישועה מעל סדר הטבע.

סיפר הרב גואל אלקריף שליט"א שמרן הרב יוסף שלמה כהנמן זצ"ל המכונה הרב מפוניבז' באחד ממסעותיו הראשונים לאסוף כסף לבניית ישיבת פוניבז', הגיע לעשיר גדול בקנדה בשם לואיס בלומפילד, שהחזיק בקרן שלו ושל אחיו ברנרד הנקרא קרן האחים בלומפילד, ואמר לו: אני רוצה להקים ישיבה בארץ ישראל, אם תתרום סכום גדול הישיבה תקרא על שמך.

אמר לו בלומפילד: תבוא מחר.

למחרת בא הרב מפוניבז' אל בלומפילד ושאלו מה תשובתו?

אמר לו בלומפילד כבר תרמתי את התקציב שלי. אתמול אחר הצהריים הגיעו נציגים מטעם ההסתדרות הציונית של מדינת ישראל הצעירה ואמרו שהם מקימים אצטדיון כדורגל, אך אין תקציב, ותרמתי להם סכום עצום.

ולאחר זמן הוקם אצטדיון בתל אביב שנקרא על שמו.

הבה ונחשוב. היהודי הזה נפטר מן העולם ומה הזכויות שלו? גול... קללות... חילולי שבת... וכל זה בגלל שדחה בלילה אחד את הרב מפוניבז'. הקב"ה שלח את הרב מפוניבז' ראשון להתרים אותו, והוא בחר להמתין. ובהמתנה הגיעו נציגים מטעם מדינת ישראל הצעירה והוא פספס את הזדמנות חייו. אם נדמיין את ישיבת בלומפילד בלב לבה של בני ברק שממנה יצאו ויוצאים גדולי עולם בתורה ובהלכה, היה זוכה לתורה בלי סוף.

מה גרם לו לאבד את הזכות לישיבת בלומפילד? אותה דחינות, 'בוא מחר'. בואו ונתחזק כאשר באה לידינו מצוה נזדרז לקיימה בלי שהיות 'ושמרתם את המצות', מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה.

שבת שלום ומבורך





**שמירת
הלשון**
הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"
מה' אשה לאיש
(חו"ק י"ח ע"ב)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת בחור ירא שמים, ששכרו מובטח לו בכפל כפלים, שנפגש למטרת שידוך עם בת ישראל, שהשדכן המציע גמר עליה את ההלל, שהיא בחורה מאוד טובה ומוצלחת, ואותה לאשה כדאי לך למהר ולקחת. לאחר הפגישה השלישית החליט הבחור לעצור, ואת הפגישות עם המדוברת החליט לגמור. שאל אותו השדכן במה לא מצאה חן בעיניך, ואם לא תמשיך אציע אותה לחברך.

ושאל הבחור אם מותר לו לומר עליה דבר גנאי, או שאיסור לשון הרע רובץ לפני.

אמרתי לבחור שכיון שאין תועלת במה שיספר עליה לשדכן, בכל דבר גנאי הוא נכשל במבחן, ועובר על איסור חמור, וזה דבר ברור. ואם אינו רוצה להמשיך עוד את הפגישות, מדברי גנאי צריך הוא לחשות. ויגיד לשדכן במשפט קצר: "אני חושב שאין אנו מתאימים" ולא יותר, וכך על יצר לשון הרע יצליחו להתגבר.

ואסיים בשאלה שנשאלתי מיהודי שעוסק בשידוכים, שזכה הרבה בתים בעם ישראל להקים. ועושה זאת שלא על מנת לקבל פרס, ומדה כנגד מדה זכה לראות את בנו כבר בשידוך הראשון מאורס. ששואל האם מותר לו להרבות בשבחים על הצד של החתן, או שלאבק לשון הרע יש חשש שנגיע מכאן, כמו שכתב החפץ חיים (כלל ט' הלכה א') שאסור להרבות בשבחו של אדם אף שלא בפני שונאיו, שמתוך ריבוי שבחיו, יגיעו לומר דברי גנאי עליו.

ועניתי לאותו שדכן, שהגאון רבי שריה דבליצקי זצ"ל כותב בספרו 'זה השלחן', שמותר לשדכן להרבות בשבח החתן, ולומר לצד של הכלה עליו הרבה דברים טובים, ובלבד שאינו ממציא שקרים. ואין לחשוש שמתוך ריבוי שבחיו, יגיע לומר דברי גנאי עליו, שכיון שאת החתן הוא מייצג, מדברי גנות על החתן הוא ידלג. וזה לא גרע ממה שכתב החפץ חיים (כלל ט' הלכה ב') שמותר לשבח אדם כאשר הוא מוחזק ככך אנשים דברי גנות עליו יבואו לדבר. אבל כל זה שאין השומעים (הצד של הכלה וכיו"ב)



החתן ומשפחתו, כי אם מכירים, עדיין יש חשש שמתוך שבחו יגיעו לידי גנותו.

ויהי רצון מלפני בורא עולם, שיזכו כל הרווקים והרווקות למצוא את זיווגם המושלם. אמן.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום בימומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1)



**שאל את
הרב**
הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

האם מברכים שהחיינו על כובע חדש?

אם הוא חשוב בעיניו ושמה בו מברך. (גמ' ברכות נד

ע"א, ש"ע סי' רכג, וכ"כ הגאון הנאמן"ן בשו"ת מקור נאמן ח"א סי' שכד).

אדם שהיה ער כל הלילה והגיע עמוד השחר, האם מותר לו לישון ולהתפלל מאוחר יותר?

אם הוא עייף ולא יוכל להתפלל בכוונה, מותר לישון קודם התפילה. ויקרא קריאת שמע קודם, וראוי שגם יניח תפילין, ויעמיד שומר שלא יפסיד זמן תפילה.

(גמ' ברכות ד ע"ב, ש"ע סי' רלה סעיף ב, תורת חיים סופר סק"ו, ועי' בשו"ת בנין עולם ח"א סי' א).

מי שהניח תפילין ונצרך לצאת לכמה דקות מבית הכנסת, והוריד התפילין על דעת לחזור ולהניח, האם כשחוזר להניח צריך לברך שוב?

אם הולך וחוזר בתוך חצי שעה, ולא נכנס לבית הכנסא, אינו צריך לברך. אבל אם שהה יותר מהזמן הנ"ל, או שנכנס לבית הכנסא, צריך לחזור ולברך.

(ש"ע סי' כה סעיף יב, ועי' במשנ"ב שם ס"ק מד, הליכו"ע ח"א עמ' ג, ועיין בפסקי תשובות שם עשרה כללים מהו היסח הדעת).

האם מותר להגדיל השלחן בשבת ע"י לוחות עץ המתחברים לחלק השלחן הקיים?

מותר. (ש"ע סי' שטו סעיף ב, ספר שמירת שבת כהלכתה פרק כד סעיף כה, חזו"ע שבת ה עמ' שטז, שו"ת אור לציון ח"ב פרק כז סעיף א).

מקל מטאטא שנשמת האם מותר להחזירו בשבת ע"י הברגה?

אסור. (ספר שמירת שבת כהלכתה ריש פרק כד, שו"ת אשר חנן ח"א סי' כח).



אדם עשיר ובנו אספו יחדיו פרטי אומנות נדירים. היה להם כמעט הכול, החל מתמונות של פיקאסו ועד ואן גוך. לעיתים קרובות הם היו יושבים ונהנים ממוצגי האומנות שרכשו.

כשפרצה מלחמת וייטנאם, הבן גויס. הוא שירת בחיל הנחתים, ולצורה של המשפחה, הוא נהרג. חודש לאחר מכן, אדם צעיר דפק על דלת המשפחה כשקופסא גדולה בידו. "אדוני, אתה לא מכיר אותי", פנה הבחור לאביו של החיל. "אני חייב לבנך את חיי. שירתנו יחד, הוא הציל אותי, וכך נהרג. פעמים רבות הוא סיפר עליך, ועל האהבה המשותפת שלכם לאומנות. אני לא אמן מקצועי, אבל אני חושב שהבן שלך היה רוצה שאתן לך זאת".

האב פתח את החבילה. היה בה ציור פורטרט של בנו, שצויר על ידי החבר. האב התרגש כל כך. הוא חיבק את החייל כשדמעות בעיניו, ותלה את התמונה במרכז הסלון.

מספר חודשים לאחר מכן נפטר האב. אוסף התמונות הנדיר הוצג למכירה פומבית. אנשים מכל רחבי הקשת החברתית הגיעו. התמונה הראשונה שהוצגה למכירה הייתה תמונתו של הבן, החייל. "אנו נתחיל בתמונה הזו", אמר הכרוז. השתרר שקט, ואז נשמעה קריאה מאחור: "תעבור לתמונות המפורסמות, דלג על זו".

"אנו מתחילים עם זו", התעקש הכרוז. "הבן, מי רוצה את תמונת הבן?". לבסוף נשמע קול של אדם מבוגר, "אני מוכן, בעבור 10\$, כי זה כל מה שיש לי, לצערי".

"מי מעלה ליותר?", ניסה הכרוז. "תן לו ב-10\$, ונמשיך", קראו לעברו.

"פעם ראשונה, פעם שנייה, זכה! תודה רבה לכולם, המכירה הסתיימה", הכריז הכרוז.

"מה עם הצירים?", הוא נשאל. "כשהוזמנתי לנהל את המכירה, היה זה בעקבות סעיף בצוואה, שאסור היה לי לגלות. הסעיף אמר שרק תמונת הבן תימכר, ומי שיקנה אותה, יזכה בכל האוסף עמה".

"וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו", נאמר בפרשת בהר. אם אתה רואה את אחיך "מך", מלשון נמוך, "והחזקת בו", תרים אותו. אל תזלזל באנשים, ולא בדברים שחשובים לאנשים. תרים לשני, ובכך, בעצם, תרים לעצמך.

"החיים הם כמו בומרנג, כל דבר שאתה שולח כלפי אחרים, בסופו של דבר יחזור אליך".



סיפורה האישי של נועה הייתי נראית כמו כולן אבל בפנים הייתי כבוייה"

שמי נועה. גדלתי בבית דתי-לאומי מסודר. בית חם, הורים

ערכיים, בית ספר תורני. הכול נראה תקין.

מבחוץ - הייתי ילדה טובה. אבל בפנים - לא הרגשתי שייכת. בערך בגיל 14 התחלתי להרגיש ריחוק, ריקנות מכל דבר יהודי. התפילות, הקידוש בשבת בבית, אפילו שיחות של המחנכת - לא נגעו בי.

הרגשתי שאני משתפת בהצגה, לא חיה באמת. כולם סביבי נראים מחוברים, מתפללים, מתרגשים. אני חייכתי כדי שלא ישאלו. לפעמים ניסיתי לשתף, ברמזים. לא תמיד ידעו מה לעשות עם זה. התגובות נעו בין "זה יעבור" ל-"ככה זה בגיל ההתבגרות". אז שתקתי.

יום אחד שמתי לב שאני כבר לא מתפללת שחרית, בהמשך מצאתי את עצמי לא מתפללת בכלל, כלפי חוץ לא ראו כלום, אך בפנים - הלב הלך ונסגר. בלילות הייתי שוכבת במיטה לבד, לא נרדמתי, כולי במחשבות, באחת הלילות בשעת לילה מאוחרת, בכיתי את הלב שלי בשקט, פניתי לבורא עולם ואמרתי:

**"ה', אני לא יודעת אם אתה מקשיב
רק תעזור לי לא לאבד את עצמי"**

לאחר כמה ימים, במהלך שיעור בנושא אמונה, הרבנית אמרה:

"הקב"ה לא רוצה שתהיי מישהי אחרת. הוא רוצה אותך - כמו שאת, עם הלב שלך." המשפט הזה פשוט דיבר אלי, הרגשתי פתאום מחוברת למשהו גדול, התחלתי תהליך. לא בבת אחת. שיחה עם מדריכה ששמעה באמת. מחברת שבה כתבתי בלי מסכות. קצת לימוד פנימי, בלי לחץ, בלי שאיפות ריקות. משהו בתוכי התרכך. נוצר קשר חדש עם ה'. כזה שלא נבנה על פחד - אלא על אמת. בסוף הגעתי למדרשה. שם מצאתי מקום לנשמה שלי. לשאול. להתחבר.

גם היום יש לי רגעים של בלבול. אבל אני כבר לא בורחת. יש לי עוגן. כשאני מדברת עם בנות אחרות, אני אומרת:

"אם את מרגישה רחוקה - אולי את בדיוק בדרך הכי קרובה.

אל תדחיקי, אל תברחי. תאמיני שאפשר למצוא את ה',

לא בתיאוריה, אלא בלב שלך פנימה."



תכנים חינוכיים שהילדים שלכם יאהבו

הפקת סרטוני ילדים בהמחשת AI מדהימה!



סיפורי
תנ"ך



נפלאות
הבריאה



סיפורי
צדיקים



"ואז, אחרי שנגמרה המצגת, הדליקו את האורות באולם ופתאום התקרבו לבמה עשר בנות, לבושות בשמלות תואמות, וכלת בת המצווה עומדת באמצע, והן החלו לרקוד ריקוד מהמם, עם אפקטים ואורות, עם שיר מיוחד שהקליטו לה באולפן, ואחרי שהשיר הסתיים אמרו לנו לגשת לבר מתוקים..."

ידיי העמוסות בכביסה חמה שיצאה הרגע מהמייבש עושות את דרכן לספה בסלון, מתכוננות לשעת קיפול. את הדרך הקצרה מהאמבטיה לסלון מנעימה לי המתבגרת שלי בתיאורים מתיאורים שונים, צבעוניים ומגוונים על בת מצווה מפוארת ומרשימה שנכחה בה אתמול.

זו בת מצווה שלישית בחודש האחרון שהיא חוזרת ממנה עם עיניים נוצצות ורעיונות מוגזמים מכאן ועד להודעה חדשה, בטוחה שאנחנו הולכים לממש את כל אותן תוכניות והפקות גם בבת מצווה שלה עצמה.

בינתיים אני רק מקשיבה, מהנהנת בראשי ומדיי פעם משחררת קולות התפעלות לשמע הדברים. אבל יבוא הרגע שאצטרך לשבת ולהסביר לה שאצלנו בבית לא עושים דברים כאלה. לאחיות שלה היו בת מצוות הרבה יותר סולידיות, צנועות ועדינות וב"ה הן גדלו לתפארת ולא ניכר עליהן שסובלות מחסכים כאלה ואחרים.

בערב אני יושבת עם בעלי, מנסה לתאם עמדות. מספרת לו על הגיגיה של בת הכמעט-שתימעשרה שלנו, ששמעתי במשך כל הצהריים של אותו היום. וגם של אתמול. ושלשום.

היא כל כולה מונחת בתוך הדברים וכבר מפנטזת בראשה תרחישים הזויים לבת מצווה שלה עצמה. ואיך מורידים אותה מכל החלומות האלה? אני חייבת את הראש הגברי, השכלתן שלו כדי לעזור לי להוציא אותה מהלופ הזה מבלי לפגוע בה.

והוא זורק רעיון יפה לאוויר, ומבטיח שכבר מחר הוא ימצא את הזמן לחזור הביתה מעט מוקדם מהרגיל ולשבת איתה, איתנו, לתיאום ציפיות.

חשבנו לעשות זאת בדרך נחמדה מהרגיל, אולי גם כדי לרכך את הקרקע שלא תרגיש שכל חלומותיה התנפצו באחת, לוקחים אותה לסיבוב רק עם אבא ואמא, שעת איכות ושיחה רק אנחנו והיא.

היא מאושרת, יושבת בינינו על ספסל צדדי



חנוך לנער

בין חלומות נוצצים
למציאות צנועה
איך פותחים לב מבין





משולחן רבנו

ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

לכבוד מזכה הרבים הגאון הגדול ר' יגאל כהן שליט"א.

לצערי בשבוע שעבר נפלו לי תפילין 'רבנו תם' מהיד בלי שום כיסוי ורציתי לשאול מה צריך לעשות. שמואל כהן

לכבוד ידידי היקר והנעלה הרב שמואל כהן שליט"א.

אודות שאלת מר כיצד לנהוג במקרה בו נפלו תפילין 'רבנו תם'. הנה לגבי אדם שנפלו לו תפילין של 'רש"י', כתב המגן אברהם (סי' מד סק"ה), בשם המר"י ברונא שצריך להתענות. וכן הביא גאון עוזנו מרן החיד"א בשו"ת חיים שאל (ח"א סי' מד).

(ועיין למרן רבנו עובדיה זצ"ל בהליכות עולם (ח"א עמ' לא) שתלמיד חכם שהדבר יגרום לו ביטול תורה, יכול לפדות את התענית בצדקה).

אלא שדין זה הוא לגבי תפילין של רש"י אבל תפילין של רבנו תם, כתב בשו"ת ארחותיך למדני (ח"י סי' ח) להוכיח שאין צריך להתענות, מהמבואר בשלחן ערוך (סי' לד סעיף ד) שאסור להניח תפילין רש"י ורבנו תם בכיס אחד, כיון שאין מניחם אלא מספק, ואחד מהם אינו תפילין, אם כן בנדון דידן אין צריך להתענות, מאחר שנפסק כדעת רש"י, ורק להניחם ירא שמים יחמיר על עצמו, אבל לענין תענית במקרה בו הם נפלו אין צורך להחמיר ולהתענות, אולם על פי הקבלה יש סוברים, ששניהם אמת, ואף משה רבנו היה מניח ב' זוגות, א"כ אף בתפילין דרבנו תם צריך להתענות.

ולענין הלכה לעניות דעתי אין צריך להתענות, כיון שלהלכה אנו אין אנו מניחים תפילין רבנו מספק ולא בתורת ודאי, וכמו שהאריך מרן רבנו עובדיה זצ"ל בשו"ת יביע אומר (ח"א או"ח סי' סג).

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

מפוצצות, הפעלות נוצצות ובר מתוקים מטורף עליהם חלמה, אבל קיבלה במקום זאת ערך מוסף ומשמעות אמיתית ליום הגדול.

ההתרגשות בבית הורגשה בכל מקום לקראת בת המצווה, היה כל כך מספק לראות אותה מתהלכת מאושרת, כמעט רוקדת, ולדעת שזכינו בילדה כזו בוגרת, מבינה, חכמה וערכית.

היה נראה שהבינה והפנימה את עיקרי הדברים גם אם היה קשה לה להכיל אותם.

בגינה, מלקת בהנאה ארטיק חלבי משוקולד משובח.

אני מסמנת לבעלי להתחיל, כי אני, איך אומרים... פחות חזקה בדיבורים. והוא פותח את דבריו בקולו השלו והרגוע, כזה שגורם לך להקשיב, ואפילו להבין את הדברים, ולקבלם.

"נעמי יקרה שלנו, לפני כמעט שנים עשרה שנה הגעת לעולם. תינוקת מתוקה וחייכנית שגרמה לנו לשמחה רבה. אנחנו מתקרבים

ממש לתאריך בת המצווה שלך והיינו רוצים לערוך תיאום ציפיות בינינו, אמא ואני, לבינך, עמ"נ שנוכל להגיע לאירוע בצורה הטובה ביותר המקובלת על שלושתנו.

אני שומע שלאחרונה נהיה טרנד כזה בציבור שלנו, להפוך את האירוע שהמשמעות שלו כל כך עמוקה וקדושה, מאירוע צנוע, יפה ומקסים, כזה שהעניין העיקרי בו הוא קבלת עול תורה ומצוות, הכניסה לעולמם של הגדולים, לעולם שבו יש אסור ומותר, זכות וחובה, לאירוע ענק, נוצץ ומנקר עיניים. אני לא אומר שזה פסול חלילה, כל אחד יעשה כראות עיניו וכהשקפת חייו, אני גם לא אומר שזה בהכרח סותר, יש כאלה המצליחים להפיק אירוע ברמה ואף להכניס לתוכו ערכים של קדושה ולזכור את המשמעות העיקרית שבו, אבל אצלינו בבית זה לא המצב. אנחנו דוגלים בפשטות, בענווה, איננו אוהבים אירועים גדולים שלא תואמים את אופיינו, ולכן מתוך נקודת פתיחה זו היינו רוצים לשמוע ממך, מתוקה, מה הן הציפיות והרצונות שלך וכיצד הם יכולים ללכת יד ביד עם הערכים של הבית שלנו"

נעמי הרהרה, היה נראה שהבינה והפנימה את עיקרי הדברים גם אם היה קשה לה להכיל אותם.

היא פתחה ברשימה סדורה שכנראה כבר הייתה מוכנה לה בראש מזה כמה שבועות, אבל נראה כאילו השמיטה חלק מהדברים בעקבות דבריו של בעלי. לא היה דבריה שמץ של אכזבה או כעס, ונוכחתי לראות שוב, כמה הדרך הזו נכונה. כשאתה רוצה לומר משהו לילד, דבר שהוא לא בהכרח ייקח אותו בצורה טובה, תנסה לעשות זאת בצורה רכה, בדרך נחמדה ונעימה, אולי אפילו על ספסל בגינה עם ארטיק מנחם, כך הדברים מתיישבים טוב יותר על הלב ומתקבלים בהבנה. מנסינוני האיש, זה מתכון להצלחה.

ערכנו משותפת של דברים שהיא רוצה ועומדים בערכים וביכולות שלנו. היא אמנם התפשרה על תוכניות

צמיד של ערך

יומיים לפני בת המצווה בדרך חזור מהעבודה, עברתי ליד חנות תכשיטים שקרובה לביתנו. אני חולפת על פניה מדי יום ביומו ובוד"כ לא חוננת אותה אף במבט. התכשיטים בה דיי יקרים, לא משהו שאני קונה ביום יום. אבל הפעם, העפתי מבט מהיר על חלון הראווה ונזכרתי שבאחד מסיפוריה של בתי מבת המצווה האחרונה בה הייתה, היא סיפרה בהתלהבות שחברתה, כלת בת המצווה קיבלה מסבתה צמיד מדהים, עטור כולו באבנים נוצצות, והיא התהלכה איתו בבת מצווה המפוארת בהתלהבות כזו, שגרמה לבתי ושאר חברותיה לחלום על צמיד כזה משלהן.

באותו יום הסיפור הזה חלף באוזניי בלי להותיר הרבה רושם, כי כפי שאמרתי, אני רחוקה מהעולם הנוצץ הזה ולא כל כך מזדהה איתו. אבל הפעם, הפעם החלטתי שאני אצא מגדרי. מגיע לה, לילדה הקטנה והמדהימה הזו, שבנועם ובפשטות הותירה מאחור את חלומותיה הנוצצים והתחברה לערכים הפשוטים של הבית שלנו, הקשיבה להוריה בבגרות לא רגילה ולא התלוננה אפילו פעם אחת על כך שלא מילאנו את כל מבוקשה. להפך, היא שמחה בגורלה והבינה את המשמעות העמוקה של הדברים.

הפעם אני אשאיר את הרגליי הישנים בצד, ואקנה לה.

אני רוצה שהיא תרגיש שהיא הרוויחה, שמהקשבה לאבא ואמא לא מפסידים.

את החיוך על פניה בבוקר בת המצווה כאשר ענדתי לידה את הצמיד המנצנץ, לא היה מחליף אף אירוע אחר. מפואר ככל שיהיה.





ד"ר הרב מאיר כהן
רב קהילה באור יהודה

אני מקבל אתכם

אמרו רבותינו ז"ל (פסיקתא רבתי מד'): "חביבה תשובה לפני הקב"ה, שהוא מבטל דבריו בשביל התשובה. היאך? כתוב בתורה (דברים כד, א'-ד'): "כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו... לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הוטמאה" אבל הקב"ה אינו כן, אלא אף על פי שעזבו אותו ועבדו לאל אחר "ויעזבו את ה' ולא עבדוהו" אמר להם: "עשו תשובה ובואו אצלי ואני מקבל אתכם!"

העלה עמו מחמש מאות שנה

כתב רבי אהרון ראטה זיע"א בספרו טהרת הקודש (מאמר פתח התשובה פרק ד'): "ידוע לנו שסיפר צדיק אחד קדוש מהקודמים, שהיה מעשה בימי הבעל שם טוב זיע"א ברשע גמור אחד בעיר קראקא, שנעשה בעל תשובה. ואמר הבעל שם טוב זיע"א שעל ידי תפילתו הראשונה של זה הבעל תשובה העלה עמו תפילות פסולות מחמש מאות שנה, וזה מבהיל הרעיון, כי אפילו תפילות שלא היה בכוחו של רבינו האר"י ז"ל והבעל שם טוב הקדוש וכל הקדושים להעלות, העלה זה הרשע גמור שחזר בתשובה..."

אפילו שטמאין

אחים יקרים! צריכים לדעת שאסור להתיימש בשום מצב אפילו אם חס ושלום נכשל האדם ונפל לתוך טומאה גדולה מפני שה' יתברך נמצא עמנו תמיד כמו שאמרו רבותינו ז"ל (במדבר רבה ז', ט'): "חביבין ישראל אף על פי שהן טמאין שכינה ביניהם".



אומנות האהבה
הרב רפאל אוחיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

המתנה שהפכה קללה לברכה

זוג אחד שלא הסתדרו על שום דבר! כל יום אותם ריבים, ויכוחים והערות! הבעל נזכר בסימנים לפני החתונה, כשהיא הבטיחה לו: "אחרי שנתחתן, אני תמיד אקשיב לכל התסכולים שלך ולכל הקשיים שלך" וכשאמר לה שאין שום תסכולים וקשיים, היא אמרה: "אמיתי, אחרי שנתחתן" - איך לא הקשבתי לעצמי?

יום אחד הבעל החליט שזהו! נמאס לו! הוא נזכר במה שאביו אמר יום לפני החתונה: "מזל טוב בני, אני מבטיח שבעתיד תראה את היום הזה כיום המאושר בחייך..." אז הוא בפליאה: "אבל אני מתחתן רק מחר." ואבא השיב: "אני יודע, לזה בדיוק אני מתכוון!"

הבעל פנה לחברו עורך הדין לקבל עצה. העו"ד, שהכיר את ה"תכשיט", אמר: "תקשיב, יש לי עצה בשבילך. אתה רוצה למרר לה את החיים כמו שהיא עשתה לך? לקבל נקמה מתוקה לפני שזה נגמר?"



"ברור!" השיב הבעל האומלל.

"מצוין", אמר העו"ד, "נתאם את הגירושין לעוד חודש בדיוק. בינתיים, הפוך להיות הבעל המושלם! קנה לה מתנות, החמא לה, כתוב לה מכתבי אהבה - הכל! ואז... בעוד חודש פתאום

תזמין אותה לרבנות להתגרש. זה יפול עליה כרעם ביום בהיר והיא כל החיים תצטער על התכשיט שהיא הפסידה!"

"רעיון נבזה ומעולה!" הסכים הבעל.

מאותו יום הבעל פינק את אשתו בטירוף. בהתחלה היא לא האמינה ובחנה אותו, אבל אחרי שבועיים הגיעה למסקנה שכנראה באמת השתנה. או אז התחילה גם היא להעניק לו מעצמה את כל מה שהיה עצור בתוכה שנים...

שבועיים לאחר מכן, הגיע מועד הגירושין. העו"ד התקשר אל הבעל שיבוא עם אשתו לחתום על הסכם הגירושין, אבל הבעל ענה לו: "גירושין? נראה לך? זו האישה הכי טובה בעולם! לא יודע איך חשבתי בכלל על לוותר על מציאה כזאת!"

אם אנחנו רואים שאיננו מקבלים את מה שאנו מצפים מאחרים, אולי זה בגלל שאיננו נותנים את מה שהם מצפים מאתנו... ובלשון התורה: "אם בחוקותי תלכו...ונתתי גשמיכם בעיתם ונתנה הארץ יכולה". אבל "ואם בחוקותי תמאסו... אף אני אעשה

זאת לכם..."

"שאל את הרב"

יש לכם שאלה בהלכה? בית ההוראה בראשות הרב נריה ברבי מחפשים ייעוץ רבני או הכוונה? ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו 2381*





מדי שבת

מתוך ספרו של מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל **הרב אחיה עובדיה**

כי את אשר יאהב ה' יוכיח

יש אנשים שלא מגיעים בפרשת התוכחה לבית הכנסת, ואם מגיעים - כשקוראים את התוכחה הם יוצאים, אין מניין בבית הכנסת. המשנה ברורה (סימן תכח ס"ו בביאור הלכה) אומר עליהם: משל לרחוב אחד שהיה בו בור, היה בו פחת, מסוכן היה לעבור שם. מה עשו כמה אנשים? שמו מטפחת על העיניים ועברו שם, אמרו: אנחנו לא רוצים לראות את הפחת. אבל עכשיו זה יותר מסוכן, הם לא רואים היכן הפחת נמצא ולא יזהרו ממנו. אותו דבר התוכחה, כל הקללות מתפרשות גם כן לברכות, וגם הקללות לפי הפשט הן מלמדות אותנו להזהר ולשמור על המצוות של התורה.

אני שמעתי פירוש אחד ממורי ורבי רבי יצחק בוחניץ זצ"ל על הפסוק **"ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו"** (ויקרא כו, כט). יש אנשים שלא אוכלים אצל אחרים, לא סומכים על כל מיני כשרויות - זה לא בשר חלק, וזה לא טוב וכדומה. אבל אצל הבנים שלכם לא יהיה לכם בעיה לאכול, אתם תבואו אליהם ותאכלו אצלם בשר, **"ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו"** - גם הבנות שלכם שנישאו למישהו אחר, אתם תאכלו אצלם ולא תגידו זו לא כשרות של הרב מחפוד וכדומה.

רבי שניאור זלמן מחבר ספר התניא כל שנה היה קורא בתורה, ובנו רבי דוב פ"ר שומע אותו. שנה אחת רבי שניאור זלמן לא היה בפרשת התוכחה, או בפרשת בחוקותי או בפרשת כי תבוא, וקרא בעל קורא - בעל קורה (בבא קמא דף לא ע"א)... רבי דוב פ"ר שמע את הקללות, נפל והתעלף. העירו אותו, אמרו לו: מה קרה, זו פעם ראשונה שאתה שומע את הקללות? אמר להם: כל שנה אבא קורא ואני מרגיש את הקללות שהם ברכות, אבל עכשיו אני שומע עוד קללה ועוד קללה, מה זה?!...

התחזקתי

צ'יסטה

שלום עליכם, שמי מיטל. אני רוצה לספר על הנס שקרה לי בזכות שמיעת שיעורי חובת הלבבות של הרב יגאל כהן הצדיק. אני רוצה לציין שכבר כמה חודשים הייתי בהרצאות של הרב יגאל והוא המליץ על הספר חובת הלבבות. רכשתי 2 ספרים, אחד לבית ואחד לבן שלומד בישיבה, אבל לי היה יותר קל לשמוע.

לפני תקופה גילו לי צ'יסטה בקוטר 6-7 ס"מ. התייעצתי עם רופא פרטי ואמר לי שבגלל שהצ'יסטה גדולה אני חייבים לפתוח את הבטן ולעשות ניתוח מורכב. דברתי עם בורא עולם ואמרתי לו: בורא עולם! אני משליכה הכל עליך, אתה תיתן לי את הרופא הכי טוב ואתה תחליט איזה סוג ניתוח אני צריכה לעשות כי אתה שולט על כל העולם. יצא לי לדבר עם אחי הקטן שיש לו קשרים בבי"ח פוריה והוא אמר לי ב"ה הכל אני אסדר לך. ב"ה הגעתי לטרום ניתוח, נפגשתי עם רופא והבאתי לו את חוות דעת של הרופא הראשון. הרופא בבית החולים אמר לי שהוא מתחיל בניתוח בשיטה רגילה. התאשפזתי לילה לפני הניתוח החתימו אותי בכל אופן על פתיחת בטן, מנות דם וכו'. לפני הניתוח הרמתי את העיניים למעלה ואמרתי: ה' אני יודעת שאני בידיים שלך והרופאים האלה הם שליחים שלך. אני סומכת רק עליך שהכל יעבור לשלום בלי פתיחת בטן ובלי סיבוכים.

תודה לה' יתברך אחרי 6.5 שעות של ניתוח והתאוששות עברתי את הניתוח בלי פתיחת בטן. אחרי הניתוח הרופא בא אליי ואמר לך היה לך מזל גדול, כי כמעט שלא הצלחנו והיינו צריכים לפתוח את הבטן. הניתוח היה ממש קשה אבל עם הרבה מזל. עניתי לרופא תדע לך שזה לא מזל זו השגחה פרטית מלמעלה. אני מאוד אשמח שהסיפור יתפרסם לרבים. וכל זה יעמוד לזכותו של הרב יגאל שבזכות ההרצאות שלו אנחנו בטוחים בבורא עולם שהוא יחיד והכל יכול.

התחזקתם מהרבי? שלחו לנו ונפרסם בעלון < anafeamalon@gmail.com

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת מבקשי פניך



חודש אייר • מזל שור

לא תוקפנית ולא מזלזלת ובזה עוזר לבן/ת המזל לפתח את האינטליגנציה הזאת בליבו.

זאת ועוד יש כלי שמלמדת התורה שמאוד יכול לעזור לנצח העקשנות ולפתח אינטליגנציה רגשית, ע"י שנבין שהקב"ה ברא גבר ואישה זה בעצם מבנה נפש שונה לגמרי ולא רק מבנה גוף שונה דהיינו קו חשיבה אחר רצונות שונים והכי חשוב מימוש עצמי בדרכים שונות, ואע"פ שאין כאן המקום לפרט זאת, אבל אם נחליט שמהיום אנחנו מנסים ללמוד את השני מה חשוב לו ומה מרומם אותו ומה מוריד, ולא ממקום שופט, להפסיק לנסות לחנך אותו להיות כמו שאנחנו חושבים שנכון, אלא לפרגן לשני את המתנה הפשוטה אבל משנה חיים. שאנחנו בתודעה שלנו פנימה מחזיקים ממנו חכם ויודע לנהל ולהתנהל. זה לבד ישנה את כל התמונה ויתן לנו בית עם חווית רוממות ופרגון, והאהבה תוכל להפוך למרכז התמונה. בהצלחה...

בשבוע הבא נלמד על מזל חודש סיון - תאומים.



נזכיר כמה מתכונות בני מזל שור ממה שכתבנו במאמר הקודם ונוסיף לאחר מכן לתת כלים בזוגיות: 1. יש בו עוצמה כגבורת השור, 2. תכונת המרידה ורצון לפרוק את העול. 3. נטייה לעקשנות ולעמוד על שלו, 4. רצונות ושאיפות חזקים לדבוק במטרה אשר ייעד לעצמו. 5. בני מזל זה בדרך כלל אינם מחפשים לעשות רע לאחרים. 6. לא מרבה לכעוס כלל ולכשכעס מזדרז להתרצות.

ולעניין העבודה האישית של בן/ת הזוג של בני מזל שור לעומת בן/ת הזוג ממגד:

עליו להבין שלא הייתה כלל כונה להתעלם מרגשותיו או לבטל את רצונו, אלא פשוט חוסר יכולת להבין של רגשותיו ולכן כדאי להשתמש בכלי מדהים שנקרא "שיקוף" שבכל פעם שיש כנגדו חוסר התחשבות, אז לומר בפה בעדינות ובצורה מכובדת את הפגיעה שמרגיש והתחושה והריחוק שהיא גורמת, אבל לזכור רק בדרך מכובדת



הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

המרדף אחר האושר

תמיד רציתי יותר

כולנו מחפשות את הדרך אל האושר... זוהי בעצם תכלית החיים שלנו, או לפחות כך אנו חושבות. אישה עושה הכל כדי להגיע למצב שהיא מאושרת, היא עובדת קשה כדי שיהיה לה הרבה כסף (ואז היא מגלה שכסף לא קונה אושר), היא מחפשת את הגבר המושלם כדי להתחתן איתו (ואז מגלה שנישואין זה לא משחק ילדים), היא יוצאת לבלות במקומות הכי נחשבים (ואז מגלה שמקום ריקני יכול לתת לך אך ורק ריקנות ולא שום דבר אחר).

חיות במרדף אינסופי, המרדף אחר האושר, מציבות יעדים - משיגות - לא מסופקות - מתחילות מהתחלה.

בעבר חייתי ככה, לא הסתפקתי בשום דבר! כל הזמן רדפתי אחר עצמי, כל הזמן רציתי יותר! רציתי משהו והשגתי אותו, אך כשהגעתי ליעד, כשהשגתי את הדבר הזה שכה רציתי, זה לא הספיק לי, רציתי יותר. תמיד רציתי יותר. החברה מלמדת אותנו שכסף יכול



לקנות הכל, שהנשים בפרסומות הן אידיאל היופי, שעבודה במקום נחשב תהפוך אותך ליותר מכובדת... משקרים לנו בפנים! כסף לא יכול לקנות אושר! לכן לאדם הכי עשיר בעולם ותראי כמה בעיות יש לו, כמה הוא רדוף, האדם היחיד שיכול לקרוא לעצמו עשיר ומאושר זה אדם שעשיר באמונה. את מסתכלת על הנשים בפרסומות והביטחון שלך מתערער כי את לא נראית כמוהן... אחותי, את הכי יפה בעולם! יודעת למה? כי ככה השם ברא אותך! כל אחד מקבל את מה שהכי טוב ונכון לו... האף הכי מתאים והגוף הכי מתאים, סוג שיער שמותאם לו באופן מושלם וגובה שיעזור לו למלא את התכלית שלו בעולם.

אין מקריות, העולם פועל בדיוק שאין מילים שיכולות לתאר אותו... כי אין חכמה אנושית שמסוגלת באמת להבין אותו. אנו מושפעות מחברה מקולקלת שגורמת לנו להאמין שאנחנו לא מספיק טובות, שאת צריכה לשאוף להיות כמו החברה שלך, שאת צריכה להשתנות כדי להיחשב ליפה, לא משנה מה וכמה יש לך, את רוצה עוד ועוד... שום דבר אף פעם לא מספיק לנו כשאנחנו לא מסופקות ממה שכבר יש לנו.

בן הזוג שלנו אף פעם לא מספיק טוב לנו, תמיד רוצות שהוא ישתנה, מתבייתות על המגרעות וה'טיקים' הקטנים שלו שמציקים לנו, במקום על התכונות הטובות והדברים הקטנים שעושים לנו טוב. יש לנו בדיוק את מה שאנחנו צריכות, ובכל זאת אנחנו לא מסופקות. בדקו בכל ספרי הפסיכולוגיה וגילו כי הסיבה העיקרית לכך שבני אדם אינם מאושרים הינה חוסר סיפוק. אדם שאינו מסופק, לעולם לא יהיה מאושר!

את יכולה ללכת לאלף פסיכולוגים, אבל את יכולה גם לפתור את זה ברגע אחד, אם רק תפקחי את עינייך להביט על מה שיש לך ולהבין שזה הכי טוב בשבילך, שאת, כמו שאת, זה הכי טוב שיש!

תמיד יש לאן לשאוף, אדם צריך לרצות להשתפר באופן תדיר! אך רגע לפני שאת עושה את זה, תעצרי, תביטי על מה שיש לך, תביטי על מה שיש בך ותתפלאי לשמוע - זה לא מעט כמו שאת חושבת. אדם צריך לדעת לזהות את מה שטוב בו ולהכיר בזה, להודות על זה, להשתמש בזה לדברים טובים. לא להתגאות ח"ו, להיפך, כל מה שיש בנו כלל לא שלנו ולא השגנו בזכות עצמנו אלא מאיתו יתברך, אך אסור לנו לרדוף את עצמנו אם אנחנו רואות מישהי שטוב לה, לכאורה, יותר מאיתנו, מצליחה יותר מאיתנו, שהיא נחשבת ליפה יותר מאיתנו, מה אכפת לך ממנה?!

האם נשים צריכות לומר קריאת שמע שעל המיטה?
כן. (עי' מג"א סי' רלט סק"ב, א"ר שם סק"ד, שעה"צ שם אות טז).

אישה ששכחה להדליק נרות שבת האם צריכה בשבת הבאה להדליק נר נוסף?

הרמ"א כותב שאישה ששכחה להדליק נרות שבת, צריכה להוסיף כל שבת נר נוסף, כקנס על מה ששכחה להדליק, אבל בזמננו כיון שיש את תאורת החשמל בכל מצב אין כל כך צורך בנרות השבת. אישה ששכחה להדליק נרות שבת אינה צריכה להדליק נר נוסף. (עי' רמ"א סי' רסג סעיף א, חזו"ע שבת ח"א עמ' קעד, שו"ת אור לציון ח"ב עמ' קע).



נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

אחת, ואז מה? כבר גדלנו בקווים מקבילים, איך נתאחד פתאום? ועוד בגיל מבוגר שכבר אין כוחות וגמישות כמו בגיל צעיר.

תסתכלי על ההורים שלך, איך היית רוצה להיות? מה היית רוצה בגיל הזה? ולשם תשאפי, מעכשיו. חובה על כל זוג להשקיע בזוגיות שלהם, זה פי כמה וכמה יותר חשוב מחינוך הילדים. ברגע שתשקיעי את מרצך בבעלך, הילדים מאליהם יקבלו את הביטחון והקרקע היציבה לגדול עליה.

כל יום, בלי שום יוצא מן הכלל, חובה לדבר בעל ואישה בארבע עיניים, בלי מאזינים ומאזינות, לפחות חצי שעה... אין לבעל מושג עד כמה זה חשוב לאישה. אישה חייבת לפרוק את שעל ליבה, אם היינו יודעים כמה זה קריטי - לא היינו מוותרים על זה אף פעם.

אבל מה? השגרה העמוסה בוודאי תשכיח את זה מאיתנו, אנחנו עסוקים ועייפים ולכן אין לנו זמן לדבר חוץ ממשימות טכניות... יצר הרע יעשה הכול כדי שלא נשקיע במקום שהכי צריך להשקיע.

כשהבעל ירצה לשמח את אשתו ושאישה תרצה רק לשמח את בעלה, השמחה תהיה שלמה. הסיפוק האמיתי מגיע מזוגיות טובה, לא מהורות טובה, ובמה אנחנו יותר משקיעים?

מה אנחנו יותר לומדים ושוברים ת'ראש איך לעשות? איך לשמח את הבעל או איך לגדל את הילדים?

נחשוב מה העיקר ובו נשקיע. ובוודאי נראה את הפירות... בזה ובבא.

בהצלחה רבה.

נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

לאשת
חיל

שגרה מבורכת

הכי קל להישאב לשגרת היומיום.. הכי קל להישאב למקום הזה שאנחנו במקרה הטוב - 'שותפים', ובמקרה הפחות טוב - 'שונאים' בשקט. לזוגות שהגיעו למקום שהשגרה שלהם היא ברוך השם מאוד עמוסה ורבת עשייה, עקב עבודה או ילדים וכל מיני סיבות מגוונות, הדרך לשם היא קצרה. היא הכי פחות דורשת עבודה. אך חבל.

אישה היא יצור מאוד פגיע, גם בתוך שגרת היומיום היא מצפה למילה טובה ואהבה מבעלה. ברגע שהוא מאוד עסוק או לא מכוון למקום הזה, לאט לאט מתרחקים והאישה מרוב אהבה, סוגרת את ליבה, בכדי לא להיפגע ולקחת ללב.

כך השגרה תופסת את כל הזמן, אין זמן לדבר בכלל, ובטח שלא על זוגיות, ולהשקיע זמן ספציפי רק לקשר הזוגי זה בכלל בגדר נס.

בין כל זאת, חשוב לזכור, שמתישוהו השגרה הזו תהפוך למשעממת יותר, כשמתבגרים יש הרבה פחות לחץ, הילדים מתחתנים ונשארים אחד על

אומר הרבי מליובוויטש דבר נפלא: מחוברות לנו 2 הפרשות "בהר"-שנהיה יציבים כהר בכל מה ש"בחוקותי" שהקב"ה מצווה אותנו...

דבר נוסף שאפשר ללמוד, זו משמעות נוספת מהמילה "בחוקותי". ממנה אנחנו יכולות לשמוע את המילה "חוקים", אבל מילה נוספת מסתתרת כאן... המילה "חקיקה". כמו לחקוק באבן ממש.

כשחוקקים באבן, המילה אותה חוקקים באבן, נהפכת לישות אחת יחד עם האבן. אי אפשר למחוק את זה ואי אפשר להסיר את זה. התורה מלמדת אותנו לא להיחסר לעבודת השם ולקיום המצוות כמשהו שנעשה על מנת לצאת ידי חובה, "עשינו וגמרנו". התורה רוצה שנשאף לקיום המצוות כדבר שחוקק בנו, חלק מאיתנו ממש!

שנעשה את המצוות מכל הלב והנשמה, מתוך הרגשה שהן חקוקות על ליבנו ממש.

ברגע שנרגיש את זה באמת, אז תיכנס לעבודת השם שחקנית נוספת: קוראים לה "חיות".

כמה כיף לקיים מצוות ולהרגיש שהן מחיות אותנו ממש! זה מגיע אך ורק כשכל חלק בגוף שלנו מרגיש שהמצווה חקוקה בו.

שנזכה לאהבת השם וקיום המצוות מתוך דבקות גדולה!



מזכת
הרבים
תאיר גולן

תאיר
ארץ

חוקים חקוקים בלב

הפרשות שלנו השבוע, מתייחסות "בהר" - להר סיני עליו נאמרה התורה ו"בחוקותי" לחוקים שנאמרו עליו.

יסוד גדול אנו לומדות מהר סיני שדווקא עליו ניתנה התורה. מצד אחד, הוא הר, הוא גבוה. מצד שני, הר סיני הוא ההר הכי נמוך מבין שאר ההרים שרצו לקבל עליהם את התורה...

ולא סתם דבר זה. התורה רוצה ללמד אותנו, שאנחנו צריכים להיות "הר".

הכוונה, יציבים כמו הר בעבודת השם, שאף אחד לא יצליח להזיז

ולערער אותנו, לא על ידי מילה ולא על ידי משפט...

להיות בטוחים בעצמנו ולהרגיש מרוממים וגדולים על כך שזכינו להיות עבדי השם...

מצד שני- ההר עצמו, הר סיני, הוא קטן. ללמדנו שאל לנו

להיות גאווניים. יהודי צריך להיות כל הזמן בענווה...

לכל פרקי
"שער הביטחון המבואר"
מאת הרב יגאל כהן
יום יום בוצאפ



סגולה לעשירות
ושמחת חיים!

מהיום תוכל לקבל ביטחון אמיתי
ומשמעותי כל יום לוצאפ



סרקו במוצאי שבת <

בשביל הנוער

יעקב שיללת הסירנה נשמעה מתוך ההקלטה של שיעור דף היומי. התברר, שכאשר הקליטו את מגיד השיעור מסביר את הדף היומי, עברה ניידת משטרה שקול יללה צורמני בקע ממנה, ואף היא תועדה בהקלטה. זוהי בעצם ה"בת קול" שהצילה את יעקב מהתאונה הקשה...

להימנע מבעיות

ממש בתחילת הפרשה השנייה שנקרא השבת בס"ד נאמר: "אם בְּחֻקֵּי תִלְכוּ וְאֵת מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם (ויקרא כו, ג)" רש"י מפרש: שלא יתכן לפרש את המילה "בְּחֻקֵּי" שהכוונה להורות לנו על שמירת המצוות, משום שבהמשך הפסוק כבר נאמר "וְאֵת מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ". אלא מוכרח לומר שהתורה באה להורות לנו - "שתהיו עמלים בתורה", ואז נקבל את כל הברכות שהתורה ממטירה עלינו בהמשך הפרשה, כדי שנהיה פנויים מצרות ומבעיות, ונוכל ללמוד תורה בהשקט, בשלווה ובבטחה.

ובס"ד חשבתי אולי על המעלה הגדולה שיש בקביעות יומיומית לשיעור תורה: שכאשר האדם לומד כל יום בעקביות

עיקשת, הרי שהוא מסיר מעצמו קטרוגים ומזיקים ללא גבול, וזאת משום שהוא כביכול יכול לטעון לבורא עולם, שגם אם הוא עשה מעשה לא ראוי, או שנפל בעברה קלה או חמורה, הרי שטענתו ברורה: שזוהי מעידה

חד פעמית, לעומת התבנית הקבועה שכל יום נעשית בעמל ויגיעה, והיא הלימוד הקבוע, ומה שְׁקִבּוּץ קוֹבֵץ... לעומת זאת אדם שפעם הולך ופעם לא, הרי שאין לו במה להיתפס, הוא לא יכול להגיד, אני איש של תורה! משום שהיא לא קבועה אצלו, ויותר חמור מכך, שְׁהֶעֱבָרָה היא זו ששוכנת אצלו בדרך קבע... (מי יכול להעיד על עצמו שעובר עליו יום שלם ללא שום עבירה!?) ועכשיו מובן מי הייתה ה"בת קול" של מידענו "יעקב" - הלא התורה שלמד בעמל - (בעקביות) בהתמדה וביגיעה, היא זו שעמדה לו להצלתו...

וכך יצא ידי חובת הלימוד היומי הקבוע שלו.

יעקב עלה על הרכב, ניתק את הפלאפון. התניע את הרכב, הדליק את מערכת השמע, וקולו הצלול של מגיד השיעור נשמע היטב

ברכב, וכך נוסע לצפון בשלוות עולמים בנחת ובשמחה, עד שבאחד הכבישים המובילים לצפון, נתקל הוא במשאית ארוכה שמנה ומעצבנת שנוסעת באיטיות נוראה באמצע הנתיב, ומעכבת את כל התנועה. יעקב ניסה פעם ופעמים לעקוף, אך לא העז לעקוף בתנאי כביש מסוכנים שכאלה, ופתאום ברגע של שבירת הכלים, החליט שהוא מבצע את העקיפה ויהי מה, יעקב יוצא לעקיפה, ופתאום הוא שומע קול יללה של סירנה משטרתית. ובאינסטינקט יוצא דופן שבר את ההגה ימינה, בחזרה לנתיב נסיעתו,

וכעבור כמה שניות גילה שחיוו ניצלו בנס! משאית סמיטריילר שְׁעָטָה בנתיב הנגדי במהירות שהיה בה כדי

לקפח את חיוו באם היה מבצע את העקיפה המסוכנת חלילה! מיד הודה יעקב לבורא עולם על נס ההצלה, אך חיפש במראה את השוטר שהיה השליח הטוב להניא אותו מהעקיפה האומללה, ובאופן מפתיע לא מצא

שום זכר לרכב משטרה, אמבולנס, או מכבי אש, ואמר בליבו בטח זוהי "בת קול" שהצילה אותי מתאונה קשה.

וכשהגיע לפגישה סיפר בהתפעלות ובהתלהבות את הגנס הגדול והפלאי שנעשה לו בדרך.

לאחר יום ארוך עמוס בפגישות מותחות ומתישות, נכנס יעקב לרכב, והדליק שוב את ההקלטה של השיעור כדי לשנן את מה ששמע בבוקר, והנה באמצע הדרך נדהם יעקב לגלות דבר מרגש מדהים ומחזק: הסירנה ששמע בהלוח, נשמעה שוב פעם בחזור, והפעם גילה



חִיזוּק
לְנוֹעַר

הרב דוד פריז
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

השיעור שהציל חיים

יעקב, איש עסקים מצליח, מתגורר באזור המרכז, אב למשפחה בת 7 נפשות, מנהל אורח חיים תורני, ובעקביות עיקשת אינו מפספס אפילו יום אחד את השיעור הקבוע "בדף היומי", ולא זו בלבד, אלא שבסוף היום יושב לבדו, וחוזר על כל הדף מתחילתו ועד סופו, וכך כבר זכה לסיים את כל הש"ס.

יום אחד קרה שהיה צריך לנסוע לאיזור הצפון מהבוקר עד הערב לפגישה קריטית וחשובה, ולא היה ניתן לבטלה או לדחותה, והיה חייב לוותר על השיעור הקבוע של הדף היומי, ולאחר התייעצות עם רבו, החליט שייקח את ההקלטה של הדף הנלמד באותו היום מהארכיון, וישמע אותו בדרך לפגישה בצפון, ולאחר מכן בדרך חזרה לביתו ישמע שוב פעם את השיעור פְּתוּר חזרה,

הנוער שואל

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

האם מותר לשתות קוקה קולה לפני התפילה?

אסור. אבל אם קשה לו לכוון כגון שהוא עייף והוא רוצה להתעורר - מותר, כיון שזה צורך התפילה.

מי שגוזז ציפורניים
האם צריך ליטול ידיים לאחר מכן?

צריך לשטוף ידיים (אבל לא צריך ליטול ידיים עם נטלה). ואפילו כוסס ציפורניו בשיניו-- גם כן צריך ליטול ידיים (אפילו שעל פי רוב הוא חותך מהציפורן חתיכה קטנה בלבד, בכל זאת צריך ליטול ידיים, כיון שאפילו על חתיכה קטנה שהוא גוזז מציפורניו צריך ליטול ידיים).

האם מותר להוריד שני בגדים יחד (דוגמא להוריד חולצה ביחד עם הגופייה)?

מותר. ורק צריך להשתדל שלא ללבוש שני בגדים יחד כיון שהדבר יכול לגרום לשכחה.

האם מותר לאכול לפני תפילת שחרית?

אסור לאכול לפני תפילת שחרית, אלא אם כן הוא חולה, וגם באדם בריא אם אינו יכול לכוון בלי לאכול מעט קודם התפילה, מותר לאכול מעט כדי שיוכל לכוון בתפילה.



תקציר:

פרק 8

אלי וסוזלי כליום את גדי לענות בארצות הברית. גדי סובל. הילדים כחליטים לצאת אותו ללונה פארק. הם כגלים עם את הכנתה העולם וצוקבים אחרי. גדי כגלים כעברה תת קרקעית וכתגלים על ידי הפרוססור. גיפן כתכנים ברנטים להשתלט על העולם באמצעות החדרת טבבים לכאסים של כנהיגים. הם כוצים לכסות את השבב על כאסו של גדי.



סקנה

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל
ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

נראה אותך חולה
מהיכן אנו למדים
שזריזין מקדימין למצוות?
?

פינת הילדים

פרשת שבוע אירג

פרשת בהר בחוקותי

האם אי פעם השאלתם צעצוע לחבר ודאגתם שאולי הוא יישבר? או אולי חששתם לתת למישהו להשתמש בדבר שאתם אוהבים? בפרשת בהר בחוקותי, ה' מלמד אותנו שיעור חשוב מאוד על שיתוף ואמונה דרך מצווה מיוחדת שנקראת "שמיטה".

שמיטה היא מצווה מופלאה: פעם בשבע שנים, החקלאים בארץ ישראל מפסיקים לעבוד בשדות שלהם. הם לא זורעים, לא קוצרים ולא מוכרים

את התוצרת כרגיל. במקום זה, כל מה שגדל בשדות שייך לכולם! כל אחד יכול להיכנס לשדה ולקחת פירות וירקות שצריך לאכילה.

אבל רגע, נשאלת השאלה: "מה יאכלו החקלאים אם הם לא עובדים בשדה שנה שלמה?" ופה מגיע החלק המיוחד - ה' מבטיח להם: "אל תדאגו! אני אתן לכם יכול כל כך גדול בשנה השישית שיספיק לכם גם לשנת השמיטה!"

ה' רוצה ללמד אותנו שני דברים חשובים מאוד:

ראשית, כל מה שיש לנו באמת שייך לה'. כמו שהחקלאים צריכים לזכור שהאדמה והיבול הם של ה', כך גם הצעצועים שלנו, הבגדים שלנו וכל מה שיש לנו - הכל מתנות מה'. לכן חשוב לעזור ולתת גם לאחרים ליהנות ממה שיש לנו במידת הצורך.



שנית, ה' רוצה שנלמד לסמוך עליו. החקלאים צריכים אמונה גדולה כדי להפסיק לעבוד לשנה שלמה! הם צריכים להאמין שה' באמת ידאג להם. כך גם אנחנו צריכים לסמוך על ה' שהוא תמיד דואג לנו.

אז בפעם הבאה שקשה לכם לשתף משהו, חשבו על מצוות השמיטה. זכרו שכל מה שיש לנו הוא מתנה מה', ושם נשתף אחרים - ה' ישמח ויתן לנו עוד דברים טובים!



חשבתי לעשות תוכנית ראליטי שתקרא "גנב נולד" והיא תלווה את הזוכה עד לפריצה הגדולה שלו



אם מישהי לוקחת שלט של מזגן ומורידה מעלה אז בעצם לא קרה כלום.



מצחיק מאד... | אומר מויאל

אתם יודעים מה קורה למאמן שמפסיד משחק אחרי משחק? הוא לא יאמן!

מצאו 10 הבאים



מה

הפסוק למסע צפירה



**יודעים את התשובה
שלחו לנו במייל**

anafeamalon@gmail.com

הייחודית של הרב זילבר - איש שהאמונה הייתה נר לרגליו, גם כשכל התנאים היו נגדו. הוא לימד את חבריו במחנה שיעור חשוב: גם במקום החשוך ביותר, אפשר להדליק אור קטן שיביא תקווה.

סיפור הדלקת הנרות במחנה העבודה הוא רק אחד מהפרקים הרבים בסיפור חייו המרגש של הרב יצחק זילבר. לאחר שעלה לישראל בשנת 1972, הוא הפך למנהיג רוחני ולמורה דרך עבור עולים מברית המועצות ותלמידים רבים. מורשתו ממשיכה להאיר את דרכם של רבים, ממש כמו הנר הקטן שהדליק בתוך החושך הגדול.



סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

סיפורי צדיקים

הרב זילבר



הרב יצחק זילבר, אחד מגדולי המחזירים בתשובה ומנהיגי הרוח בדורו, נולד בשנת 1917 בקאזאן שברוסיה. מאז ילדותו הוא עמד באומץ על שמירת התורה והמצוות, גם כשהשלטון הקומוניסטי ניסה למחוק כל סממן דתי. סיפור חייו רצוף באירועים שמעידים על עקשנותו ונאמנותו לדרך היהדות, אפילו בתנאים הקשים ביותר. אחד הסיפורים המרגשים ביותר מחייו התרחש במחנה עבודה סובייטי, שבו הצליח לקיים את מצוות הדלקת נרות חנוכה בתנאים בלתי אפשריים.

הרב זילבר היה כלוא במחנה עבודה, שבו תנאי החיים היו קשים מנשוא. אך גם במקום האפל והמדכא הזה, הוא לא שכח את חג החנוכה המתקרב. השאלה שהעסיקה אותו הייתה: איך אוכל להדליק נרות חנוכה?

לאחר חיפושים וחשיבה מעמיקה, פנה הרב יצחק לצייר יהודי בשם דוברוביצקי, שעבד במחלקת התרבות של המחנה. דוברוביצקי נחשב למקורב להנהלה ורבים חששו ממנו, אך הרב זילבר זיהה בו לב טוב והחליט לבטוח בו. הוא סיפר לו על חג החנוכה ועל הנס הגדול שקרה בבית המקדש, כשכמות טונה של שמן הספיקה לשמונה ימים.

דוברוביצקי התרגש מאוד והחליט לעזור. הוא הצליח להשיג נר אחד - מצרד נדיר ויקר ערך במחנה. הרב זילבר חילק את הנר לשמונה חלקים, כך שבכל יום ידלק חלק אחד למשך חצי שעה, בדיוק לפי ההלכה.

כעת נותרה השאלה: איפה אפשר להדליק את הנרות בלי שהמפקחים יגלו? במחנה הייתה שמירה קפדנית, והמפקח נהג להיכנס לתאים כל רבע שעה. הרב זילבר חשב על פתרון יצירתי: להדליק את הנרות במרחץ המחנה, שבו לא הייתה השגחה צמודה.

בלילה הראשון של חנוכה, כשכולם התאספו, רבי יצחק הדליק את הנר הראשון וסיפר לחבריו את סיפור נס פך השמן בבית המקדש. לאחר כרבע שעה דפיקות נשמעו על דלת בית המרחץ, היה זה מפקד המחנה, הנוכחים נרעדו, אבל הרב, מבלי לאבד את עשתונותיו, אמר לו: "אני שותף את הרצפה עכשיו. תוכל להיכנס רק בעוד רבע שעה".

הרגעים סביב הנר היו מיוחדים במינם. בעיניים דומעות התבוננו האסירים בנר הקטן, שסימל עבורם את התקווה, האמונה והחופק של העם היהודי. במשך שמונת ימי החנוכה הצליח הרב זילבר לקיים את המצווה, להדליק נר, לשיר חנוכה ולספר על הנס.

המעשה האמיץ הזה הפך לאחד הסיפורים שממחישים את דמותו

שמואל
קורייב

פלאות הבריאה

החתולים

שלום ילדים!

**היום נגלה יחד דברים מרתקים על יצור מיוחד
שכולכם מכירים - החתול!**

**הוא לא רק חמוד, אלא גם גמיש, זריז, ומלא בתכונות
מפתיעות שמזכירות לנו כמה הבריאה של ה'
מושלמת ומופלאה. מוכנים? בואו נתחיל!**

- החתולים מוזכרים כבר בתלמוד ובמדרשים, ונחשבים לבעלי חיים נקיים ומסודרים במיוחד.
- הם יכולים לשמוע צלילים בתדירות של עד שישים וארבעה אלף הרץ - הרבה יותר ממה שהאוזן שלנו מסוגלת לקלוט!
- יש להם "מצפן" מגנטי פנימי שעוזר להם לנווט ולזכור מקומות - אפילו אחרי זמן רב.
- בגופם של חתולים יש חמש מאות ושבעה-עשר שרירים - פי שלושה ממספר השרירים בגופנו.
- החתולים זוכרים מידע למשך עשר שנים ויותר! זה הופך אותם לבעלי זיכרון מעולה.
- חתול ממוצע יכול לקפוץ לגובה של פי חמישה מגובהו - ממש כמו אקרוט מקצועי.

לשון החתול היא כלי רב-תכליתי: היא פועלת כמברשת לניקוי וגם כ"מזגן" לוויסות חום הגוף.

הם רואים בחושך פי שישה טוב יותר מבני אדם - ממש סיירי לילה!

לכל חתול יש טביעת אף ייחודית - כמו טביעת אצבע אצלנו.

חתולים ישנים כשבעים אחוזים מחייהם - בערך שש-עשרה שעות ביום!

לכל אוזן של חתול יש שלושים ושניים שרירים, שמאפשרים לה להסתובב בזווית של מאה ושמונים מעלות. הם מסוגלים לשמוע צעדים של עכבר ממרחק של שלושה מטרים.

חתולים מזהים את מצב הרוח שלנו לפי הבעות הפנים והטון של הקול.

בזכות מערכת שיווי משקל מתקדמת, הם מסוגלים להחליק בין חפצים ולפול כמעט תמיד על הרגליים.

הם רצים במהירות של עד ארבעים ושמונה קילומטרים בשעה - כמעט כמו רכב עירוני!

אז ילדים, בפעם הבאה שאתם רואים חתול, תזכרו - זה לא סתם בעל חיים. זה פלא בריאה שמזכיר לנו כמה "מה רבו מעשיך ה', כולם בחכמה עשית!"



סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<



החיזוק היומי מהרב יגאל כהן

ישירות אליכם לוצאפ

שלחו הודעת "צרר" למספר
— 058-77-36363 —

סרטוני ילדים ב AI

לימוד יומי בחובת הלבבות

עלוני שבת, סרטוני חיזוק ועוד... 🍌



מחבקים כל מלאך באהבה!

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות
מספק חבילות סיוע לתינוקות
ממשפחות נזקקות 😊 כדי שימשיכו לחייך

זה תלוי רק בכם 📞 לפרטים < 03-6225225

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה,
לולים, עריסות וכו'

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עריכה לשונית: תהילה עובדיה | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו << 03-8000770

🕯 נר תמיד 🕯

לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

לרפואה שלימה
נטלי בת סימה

להצלחת
אסף בן אורה

להצלחת
דוד יוסף בן יהודית

לרפואה שלימה
תנאל אברהם בן תחיה